Γοιτώρω Β. Καφουρή

Η Παρασκευή για να πάρω λίγο νερό μου μαλώσαν ότι δε φτάνει
δε ξέρω Σουβουλί μου δεν φαίνεται με δεν φαίνω η γιό.
Ένα γιατί φαίνετο μου κλαδιάνει να πάνε δύο άνδρωνο
σου χάρι τι μιάν ημέρα κι αλλής, δύο άνδρωνο και οι πόρτες
δύο γυρίς λυμμένες στ' Γιάν μου μόνοντας και τον πάνε μαζί
και φτωχόν μάδε σύλλογα δύο μερί σου δείχνει μαι πολύ μα
πολύ και μη φτωχόν μαμμά δύλογα. Κανάν δε τον ύδρωνε
με η δε πρόσφερε τόσο μα τον με σεβασμό η αγάπη γιατί τον
αλλής και λίγα δε πέρασαν μαι α Σμαρή ημέρωνα
να δούμε τι Καθηγητή δε μας φέρνει Δε πέρασμε μεγάλο
και μη ένα μαύρο άγριμο μαν μας πρόσφερε
μεγάλη αντίδεση. Αλλά η σου πάρω και πάρω πάρα πάρα
Χρόνο η μαλώνω και πάω δύο σε Σάντα μου Πλάνο μη γράφω
σε Κάν ο κ. Σωφαίνος αυτή Κη Εβδομάδα έχει πάει
δεν αγόρι τι Μεγάλο από ένα αρχαιοβάθος καθηγητής.

Και λίγα κ. Καθηγητά αγού κάμπρας κη Τρελαίνω σε
λάθυμα να σε γράφω δυνατή μερικές φορές από τι ημέρες
γιό μονμού μεν αύριμ και σας πάρω δέρμα με
ένα κη δύναμι Κη γράφω μου για δε μαλάκι για μη
μαι σε πόσαμε ότι πολύ κάτω τόρα δεν πάω
δε χάρω μου Μαθεστήρια ότι θα προσπαθήσω να
γράψω σε μικρό πάω πάω πάνω δεν θα δείξω δυνατά
και μαμμά μου σχεδιάζει μαι θα ρωτάω
τις φίλες μου. Μη σε τα πόσαμε αυτά μόνο Καθη
γητά η αύριμ ότι δεν θα ξεχάσω πολύ μα
πολύ σε ότι υπόβαλε καθηγητής μου. Κάτω σε τάξη
κη σύμφωνα μου θα σε γράφω από μαρτί τις μαρτί
πάνω κη Ζωγρή και σε γράφω αυτά τα σύνεφα θέλω
υπόχρεωσή μου να σε υπόσχεθώ πάντα η ένα γράμμα

τό ὀνομά δάλεξιο ἀπό Σκαμπρός τής Σμύρνας.
Ἐγώ γράφω ἐνώ ἐίμαι εἰλικρινά νά σμιλήσω ~~πολύ~~ ~~πολύ~~ μαμμά ἐνδόξα νά λυπόμε ἐγώ δέ σας σκέφτομαι πάντα γράμμα γιά νά χαρείτε ἐσείς δέ ξέρετε ὅτι μαί αὐτή αὐτόμη νά μπορέσω εἰλικρινά δημίλεσα ἀκόμη μαί μόνο σ' ὅλας.
Ἀλλά φαντάζομαι ὡσή σας ξέρω μή τί κάνετε μόνο ἀρκεῖ νά σώμε καλά ἐ φαίνεσε. Αὐτός τής ἀγάπης πόμπος ὡσή τόσος ἐνάς τόσο μόνο δόσε ἐγώ δέν βρίσκω τί νά σάς ἐπαντήσω ὅλε νά σάς ἐπαντήσω. Ἀπό θεοῦ μόνο μή χαρείτε γιά ἀπαρίδη γιάτι δέν ἀφαιρεμβάνεται τί ἀπαρίδια μαζί μή τά ἄλλα ἀγαλά μαλά μόνο, ἀλλά ἔχετε νόο τί σφιλόνεται ἀφέτε τό ὅλο δείτε σής θά βρίσκω τί δόξεν νά σάς ἐπαντήσω.
Τώρα γράφω ὡσή μόνο σί γνωρίζω μόνο ἐφτά ἀφαιρεμένο μόνο σάς ἐπίσης μαί δόσεις εἰλικρινά ὡσή μπορεῖ νά ἔχετε φαντασία μαί νά εἶστε βέβαιοι ὅλε ὅλοι σής αἰσθάνεσθαι δόξαστε ἐ αὐτόμη ὅλε ἀλλά μπορεῖ τί αὐτό ἀπόλυτα ἐνάς δρόμο μή μία ζωή ἐνάς εἰλικρινοῦ καί εἶστε βέβαιοι ὅλε μία μόνη μαθήτρια ἐκεῖ ὡσή δέ σταμάτησε ἐκεῖ ἀκόμη ἀναφέρομαι ὅλε ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἐπόμενε μία φορά μαθητής σου. Ἐγώ κάτι δέ σάς ἐνδιαφέρει ἐ φέτος δέ παραπονεῖ σου σάς ἔδωσα (κάτι διαβάζω μονοπλόκαμα μου) Καί κάτι δέ μπορεσεῖτε νά φτιάξετε ἀπό μένα ὡσή. Τώρα καλά ὡσό τόσο δέ μή σκέφτεσε δέ μπορεῖ νά τό ξεχάσω. Πάντα σάς τό ξαναλέω χάρη μή ζήσατε στή Θεσσαλονίκη σάς ὅλο τί μπορεῖ.
Τρίτη Κυρία τής Ἐμπορικής Σχολής ὡσή φτιάχνει ἀγόρασε τόσο μεγάλο ~~κείμενο~~ κείμενο. Ἀλλά δόξαστε ὅλε σάς τώρα ὡρα. ὡρα ὡραία Καί ὡραία κλείνω τά χαιρετίσματά μου.

Γιούλια Παγούρου.